

2) = Γόρηϊ. § ενίσινει Ἱερουσαλήμων. ἡ ἄνω Ἱερουσαλήμ.

Ενίσινει. ἐπιρ. = ενίσινε.

Ενίσινει, αλ, εε. ἐπιθ. (συγκρ.)

ὑψηλότερος, ἀνώτερος.

Ενίσινει, η. θηλ. αὐχὴν, τράχηλος.

Ενίδομει, αλ, οε. μετχ. παθ. τοῦ ρ. ενίδομει.

Ενίδενει, η. ούδ. γνῶσις, εἴδητις, ἐπιστήμη. = ενάδενει.

Ενίδαι, αλ, εε. μτχ. (ἐτερος σχηματισμὸς τοῦ συνήθους) = ενίδαι. ὁ εἰδὼς, ὁ γινώσκων, ὁ ἐπιστάμενος.

Ενίζα, νι (καὶ-η.) θηλ. βλέφαρον. 2) σπαν. = ερόεντα (204).

Ενίζεστο, α. ούδ. = ενίδενει.

Ενίκη, α. ἀρσ. αἰών. § πρέζεδε ενίκη. = πρεδενίκη.

Ενίκη, σι. (ρ ἀνιλ.) οἶδα, γνώσκω, γνωρίζω.

Ενίκηψη, η. (κλτ. ενίκη) ἀρσ. σέφανος, σεφάνη, σέμιμα, διάδημα.

Ενίκαβαίο, εши. = ενίκαιο.

Ενίκαιο, εши (οψ.). στέφω, σεφανόω-σ.

Ενίρα, νι. θηλ. πίστις, θρησκεία.

Ενίρηι, αλ, οε. ἐπιθ. πιστός.

Ενίρηι. ἐπιρ. πιστῶς.

Ενίργιο, εши. ενίροβαχ. πιστεύω.

Ενίρηνικη, α. ἀρσ. ἀγγελος, μηνυτής.

Ενίρηστη, η. θηλ. ἀγγελία, μηνυμα. 2) φήμη = ελάχι 2. σημ. 3) ενίρηστη. γ'. προπ. τοῦ ενίρημα. § ενίρηστη πριέμλιο. χρηματίζομαι.

Ενίρηση, α. ἀρσ. ζυγός, σταθμός, στάθμιον.

Ενίρηνηι, αλ, οε. ἐπιθ. (κτητ.) ὁ τοῦ κλάδου, ὁ τῶν κλάδων.

Ενίρηε, η. ούδ. (περιλπτ.) κλάδοι = ενίρηη. (καὶ πληθ. ενίρηη τὸ αὐτό = βάια.)

Ενίρηη, η. θηλ. κλάδος. (πληθ. ενίρηη = βάια.)

Ενίρηι, η. = βιτίλ.

Ενίρηецη, τρεца. ἀρσ. (ὑποχρ. στ.) μικρὸς ἀνεμος, μικρὰ πνοή ἀνέμου, πνευμάτιον.

Ενίρηиле, α. ούδ. ἀρμενον, ιστίον, λαῖφος. § μάλοε ενίρηило. ὁ ἀρτέμων.

Ενίρетмений, αλ, οε. ἐπιθ.

Ενίρетмений, αλ, οε. ἐπιθ.

Ενίρет, τρα. ἀρσ. ἀνεμος,

Богородицк, мага